

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

9. fejezet Saul megtérése

- [1](#) Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz,
- [2](#) és leveleket kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat, akár nőket, megkötözve vihesse azokat Jeruzsálembe.
- [3](#) Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte,
- [4](#) és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szól hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem?
- [5](#) Ő pedig megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.
- [6](#) De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned.
- [7](#) A vele utazó férfiak pedig szótlánul álltak, mert hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak.
- [8](#) Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba,
- [9](#) és három napig nem látott, nem evett és nem ivott.
- [10](#) Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: Anániás! Ő így válaszolt: Íme, itt vagyok, Uram.
- [11](#) Az Úr pedig így szól hozzá: Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában a tarzusi Sault: mert íme, imádkozik,
- [12](#) és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lászon.
- [13](#) Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben,
- [14](#) és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet.
- [15](#) Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izráel fiai elé.
- [16](#) Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevéért.

[17](#) Anániás pedig elment, és bement abba a házba, rátette a kezét, és ezt mondta: Testvérem, Saul! Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra lásd, és megtelj Szentlélekkel.

[18](#) És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett,

[19](#) majd miután evett, erőre kapott. Néhány napig együtt volt a damaszkuszi tanítványokkal,

[20](#) és azonnal hirdetni kezdte a zsinagógákban, hogy Jézus az Isten Fia.

[21](#) Mindenki csodálkozott, aki hallotta, és így szóltak: Hát nem ő az, aki üldözte Jeruzsálemben azokat, akik segítségül hívják ezt a nevet, és aki ide is azért jött, hogy megkötözve a főpapok elé vigye őket?

[22](#) De Saul egyre jobban felbátorodott, és zavarba hozta a damaszkuszi zsidókat, bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus.

[23](#) Amikor pedig már jó néhány nap eltelt, a zsidók elhatározták, hogy végeznek vele.

[24](#) Saul azonban megtudta, hogy mire készülnek. Még a kapukat is éjjel-nappal őrizték, hogy megölhessék,

[25](#) de a tanítványok elvitték, és éjjel a városfalon lebocsátották egy kosárban.

13. fejezet A Szentlélek elhívja Barnabást és Pált

[1](#) Antiókiában, az ottani gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernak is hívtak, cirénei Lúcius és Manaén, aki Heródes negyedes fejedelemmel együtt nevelkedett, valamint Saul.

[2](#) Egyszer, amikor az Úrnak szolgáltak, és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: Válasszatok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.

[3](#) Akkor böjtölés, imádkozás és kézzel való érintés után elbocsátották őket.

Pál első missziói útjára indul

Barnabás és Pál Cipruson

[5](#) Amikor Szalamiszba értek, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagóáiban. János is velük volt mint segítőtárs.

14. fejezet

Pál meggyógyít egy sántát Lisztrában

[8](#) Lisztrában élt egy sánta lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és sohasem tudott járni.

[9](#) Ő hallgatta Pál beszédét, aki rátekintett, és látta, hogy van hite ahhoz, hogy meggyógyuljon.

[10](#) Ezért hangosan így szólt hozzá: Állj a lábadra egyenesen! Ekkor az talpra ugrott, és járt.

[11](#) Amikor a sokaság látta, amit Pál tett, likaóniai nyelven így kiáltottak: Az istenek jöttek le hozzánk emberi alakban!

[12](#) Barnabást Zeusznek mondták, Pált pedig Hermésznek, mivel ő volt a szóvivő.

[13](#) Zeusz papja pedig, akinek a temploma a város előtt volt, bikákat és koszorúkat vitt a kapuk elé, és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni nekik.

[14](#) Amikor meghallották ezt az apostolok, Barnabás és Pál, ruhájukat megszagatva a sokaság közé futottak,

[15](#) és így kiáltottak: Emberek, miért teszitek ezt? Mi is hozzátok hasonlóan emberek vagyunk, és azt az evangéliumot hirdetjük nektek, hogy ezekből a hiábavaló dolgokból térjete meg az élő Istenhez, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van.

[18](#) Így szóltak, és nagy nehezen lebeszélték a sokaságot arról, hogy áldozatot mutasson be nekik.

Pál második missziói útja

16. fejezet

Pál Derbében és Lisztrában

[1](#) Így jutott el Derbébe, majd Lisztrába is. Volt ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívó zsidó asszonynak és egy görög apának a fia,

[2](#) akiről jó bizonysgot tettek a lisztrai és ikóniumi testvérek.

[3](#) Pál magával akarta őt vinni..

Pál Filippiben

[11](#) Elhajóztunk tehát Tróászból; egyenesen Szamotrakéba mentünk, másnap Neapoliszba,

[12](#) onnan pedig Filippibe, amely Makedónia vidékének első városa, római település volt. Néhány napot ebben a városban töltöttünk.

[13](#) Szombaton kimentünk a városkapun kívülre, egy folyó mellé, ahol tudomásunk szerint imádkozni szoktak. Leültünk, és szóltunk az egybegyűlt asszonyokhoz.

[14](#) Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő asszony, egy Thiatirából való bíboráros, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.

[15](#) Amikor pedig háza népével együtt megkeresztelkedett, azt kérte: Ha úgy látjátok, hogy az Úr híve vagyok, jöjjetek, és szálljatok meg a házamban! És kérelt bennünket.

[16](#) Történt pedig egyszer, hogy amikor az imádkozás helyére mentünk, egy szolgálóleány jött velünk szembe, akiben jövendőmondó lélek volt, és jóslásával nagy hasznot hajtott gazdáinak.

[17](#) Követte Pált és minket, és így kiáltozott: Ezek az emberek a magasságos Isten szolgálói, akik az üdvösség útját hirdetik nektek!

[18](#) Ezt több napon át művelte. Mivel Pált bosszantotta ez, megfordult, és ezt mondta a léleknek: Parancsolom neked Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle! És az még abban az órában kiment belőle.

[19](#) Amikor pedig látták a gazdái, hogy odalett az, amiből hasznot reméltek, megragadva Pált és Szilászt, a hatóság elé, a főtérre hurcolták őket.

[20](#) Azután az előljárók elé vezették őket, és ezt mondták: Ezek az emberek felforgatják a városunkat.

[21](#) Zsidók lévén, olyan szokásokat hirdetnek, amelyeket nekünk nem szabad sem átvennünk, sem követnünk, mert rómaiak vagyunk.

[22](#) Velük együtt a sokaság is rájuk támadt, az előljárók pedig letépték ruhájukat, és megbotoztatták őket.

[23](#) Sok ütést mértek rájuk, majd börtönbe vetették őket, és megparancsolták a börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket.

[24](#) Az pedig, mivel ilyen parancsot kapott, a belső börtönbe vetette őket, és a lábukat kalodába zárta.

[25](#) Éjfél tájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent, a foglyok pedig hallgatták őket.

[26](#) Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek.

[27](#) Amikor a börtönőr felriadt álmából, és meglátta, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kivonta a kardját, és végezni akart magával, mert azt hitte, hogy megszöktek a foglyok.

[28](#) Pál azonban hangosan rákiáltott: Ne tégy kárt magadban, mert valamennyien itt vagyunk!

[29](#) Ekkor az világosságot kért, berohant, és remegve borult Pál és Szilász elé;

[30](#) majd kivezette őket, és ezt kérdezte: Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek? Ők pedig így válaszoltak:

[31](#) Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe.

[32](#) Ekkor hirdették az Isten igéjét neki és mindazoknak, akik a házában voltak.

[33](#) Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt.

[34](#) Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben.

[35](#) Amikor megvirradt, elküldték az előljárók a törvényszolgákat, és azt üzenték: Bocsásd szabadon azokat az embereket!

[36](#) A börtönőr tudtára adta Pálnak ezt az üzenetet: Az előljárók azt a parancsot küldték, hogy bocsásd szabadon titeket: most tehát távozzatok, menjetek el békességgel!

[37](#) Pál azonban így szólt hozzájuk: Megverték minket nyilvánosan, ítélet nélkül, és börtönbe vetettek, holott római polgárok vagyunk; most pedig titokban akarnak elküldeni minket? Azt már nem! Jöjjenek ide, és ők maguk vezessenek ki bennünket!

[38](#) A törvényszolgák pedig jelentették ezt az előljáróknak. Amikor ezek meghallották, hogy rómaiakról van szó, megijedtek.

[39](#) Odamentek, és bocsánatot kértek tőlük, majd kivezették őket, és kérték, hogy távozzanak a városból.

[40](#) Amint kijöttek a börtönből, elmentek Lídiához, ahol találkoztak a testvérekkel, és bátorították őket, majd továbbmentek

18. fejezet **Pál Korinthusban**

[1](#) Ezek után Pál eltávozott Athénből, és Korinthusba ment.

[2](#) Ott találkozott egy Akvila nevű pontuszi származású zsidóval, aki nemrég jött Itáliából feleségével, Priszcillával, mivel Klaudiusz elrendelte, hogy minden zsidó távozzék Rómából. Pál csatlakozott hozzájuk,

[3](#) és mivel ugyanaz volt a mestersége, náluk lakott és dolgozott, ők ugyanis sátorkészítő mesterek voltak.

[4](#) Szombatanként azonban a zsinagógában vitázott, és igyekezett meggyőzni zsidókat és görögöket.

Pál harmadik missziói útjára indul

19. fejezet

Az ötvösök zavargása Efezusban

23 Abban az időben nem csekély zavargás támadt az Úr útja miatt.

24 Mert egy Demeter nevű ötvös, aki ezüstből kis Artemisz-templomokat készített, nem csekély keresethez juttatta a kézműveseket.

25 Ez az ember összegyűjtötte a kézműveseket, valamint a hasonló foglalkozásúakat, és így szólt hozzájuk: Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből származik a mi jólétünk.

26 De látjátok és halljátok, hogy nemcsak Efezusban, hanem szinte egész Ázsiában nagy tömeget nyert meg és vezetett félre ez a Pál, aki azt mondja, hogy amiket emberkéz alkot, azok nem istenek.

27 Nemcsak az a veszély fenyeget azonban, hogy a mesterségünk csődbe jut, hanem az is, hogy a nagy istennőnek, Artemisznek a templomát is semmibe veszik, és így ő, akit egész Ázsia és az egész földkerekség tisztel, el fogja veszteni dicsőségét.

28 Amikor ezeket hallották, haragra gerjedtek, és így kiáltoztak: Nagy az efezusi Artemisz!

29 A zűrzavar kiterjedt az egész városra. Majd megragadva a makedón Gájuszt és Arisztarkhoszt, Pál útítársait, egy akarattal a színházba rohantak.

30 Pál is be akart menni a nép közé, de őt nem engedték a tanítványok.

31 Néhány tartományi főtisztviselő, aki barátja volt, szintén üzent neki, és kérte, hogy ne menjen el a színházba.

32 Ott pedig az egyik ezt, a másik azt kiáltozta, a gyűlésben ugyanis nagy volt a zűrzavar, és a legtöbben azt sem tudták, miért jöttek össze.

33 A tömegből előszólitották Alexandroszt, mivel a zsidók őt tuszkolták előre; Alexandrosz pedig intett a kezével, hogy védőbeszédet akar mondani a nép előtt.

34 De amikor felismerték, hogy zsidó, egyetlen kiáltás tört ki mindenkből, és ezt lehetett hallani mintegy két órán át: Nagy az efezusi Artemisz!

35 Végre a város jegyzője lecsendesítette a sokaságot, és így szólt: Efezusi férfiak, van-e olyan ember, aki ne tudná, hogy Efezus városa a nagy istennő, Artemisz templomának és az ő égből leszállt képének az őrizője?

36 Mivel tehát ezt senki nem vitathatja, nyugodjatok meg, és ne kövessetek el semmiféle meggondolatlanságot!

37 Mert idehoztátok ezeket az embereket, akik nem templomrablók, és nem is káromolják a mi istennőnket.

38 Ha tehát Demeternek és a hozzá tartozó kézműveseknek panaszuk van valaki ellen, vannak törvénykezési napok, és vannak helytartók, pereljenek ott egymással!

39 Ha pedig ezenkívül van valami kívánságotok, azt törvényes népgyűlésen kell elintézni.

40 Mert így is az a veszély fenyeget minket, hogy lázadással vádolnak a mai nap miatt, nincs ugyanis semmiféle ok, amellyel meg tudnánk magyarázni ezt a csődületet. Ezeket mondva feloszlatta a gyűlést.

27. fejezet

Hajótörés és megmenekülés

27 Tizennegyedik napja sodródunk az Adrián, amikor éjfél tájban azt gyanították a hajósok, hogy valamilyen szárazföldre közelítenek.

28 Lebocsátották a mérőónt, és húsz öl mélységet mértek. Amikor pedig kissé továbbmentek, és ismét lebocsátották, tizenöt ölet mértek.

29 De mivel féltek, hogy esetleg sziklás helyre vetődünk, a hajó farából négy horgonyt vetettek ki, alig várva a virradatot.

30 Ekkor azonban a hajósok meg akartak szökni a hajóról. Le akarták eresztetni a mentőcsónakot a tengerre, azzal az ürüggyel, hogy a hajó orrából akarnak horgonyokat kifeszíteni.

31 Pál így szólt a századoshoz és a katonákhoz: Ha ezek nem maradnak a hajón, akkor ti sem menekülhettek meg.

32 A katonák ekkor elvágták a mentőcsónak köteleit, és hagyták, hogy elsodorja az ár.

33 Addig pedig, amíg megvirradt, Pál mindnyájukat arra biztatta, hogy egyenek. Így szólt: Ma a tizennegyedik napja, hogy étlen várakoztok, és semmit sem ettetek.

34 Ezért intelek titeket, hogy egyetek, mert az is megmeneküléseteket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejről.

35 E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett.

36 Erre mindnyájan nekibátorodtak, és ők is enni kezdtek.

37 Összesen kétszázhatvanhatan voltunk a hajón.

38 Miután jóllaktak, a gabonát a tengerbe szórva könnyítettek a hajón.

39 Amikor megvirradt, nem tudták, milyen szárazföldre érkeztek, de egy öblöt vettek észre, amelynek lapos volt a partja. Elhatározták, hogy ha tudják, erre futtatják rá a hajót.

40 A horgonyokat eloldották, és a tengerben hagyták, egyúttal a kormányrúd tartóköteleit is megeresztették, és az orrvitorlát szélnek feszítve igyekeztek a part felé.

[41](#) Mikor azonban egy földnyelvhez értek, ráfuttatták a hajót, amelynek orra befűrődve ott maradt mozdulatlanul, hátsó része pedig a hullámveréstől szakadozni kezdett.

[42](#) A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valaki kiúszva elmeneküljön.

[43](#) De a százados meg akarta menteni Pált, ezért visszatartotta őket elhatározásuktól, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, azok ugorjanak először a tengerbe, és meneküljenek a szárazföldre,

[44](#) azután pedig a többiek, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.

28. fejezet **Pál Málta szigetén**

[1](#) Miután megmenekültünk, akkor tudtuk meg, hogy Máltának hívják ezt a szigetet.

[2](#) A barbárok nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk, mert tüzet raktak, és a ránk zúduló eső és a hideg miatt mindnyájunkat befogadtak.

[3](#) Amikor Pál összegyűjtött egy csomó rőzsét, és a tűzre tette, a meleg miatt egy vipera bújtt ki belőle, és a kezébe mart.

[4](#) Amikor a barbárok meglátták a kezéről lecsüngő mérges kígyót, így szóltak egymáshoz: Bizonyára gyilkos ez az ember, aki a tengerből kimenekült ugyan, de az isteni bosszúállás nem engedj, hogy életben maradjon.

[5](#) Ő azonban lerázta a kígyót a tűzbe, és semmi baja sem esett.

[6](#) Azok pedig azt várták, hogy feldagad, vagy hirtelen holtan esik össze. Mikor azonban hosszas várakozás után azt látták, hogy nem történik semmi baja, megváltozott a véleményük, és azt mondták róla, hogy isten.

[7](#) Azon a környéken volt a sziget előljárójának, Publiusznak a birtoka, aki befogadott minket, és három napon át nagyon barátságosan megvendéglelt.

[8](#) Történt pedig, hogy Publiusz apja lázrohamoktól és vérhastól gyötörve ágyban esett. Pál bement hozzá, és miután imádkozott, rátette a kezét, és meggyógyította.

[9](#) Miután ez megtörtént, a többi beteg szigetlakó is odament hozzá, és ő meggyógyította őket.

[10](#) Ezek nagy megbecsülésben részesítettek minket, és amikor elhajóztunk, elláttak bennünket minden szükséges dologgal.

3-4. OSZTÁLYOSOK:

1. Saul megtérése

- Pál első missziói útjára indul
- 2. Pál meggyógyít egy sántát Lisztrában

- Pál második missziói útja
- 3. Pál Filippiben

- Pál harmadik missziói útjára indul
- 4. Hajótörés és megmenekülés
- 5. Pál Málta szigetén

5-6. OSZTÁLYOSOK:

- 1. Saul megtérése
- 2. A Szentlélek elhívja Barnabást és Pált

- Pál első missziói útjára indul
- 3. Barnabás és Pál Cipruson
- 4. Pál meggyógyít egy sántát Lisztrában

- Pál második missziói útja
- 5. Pál Filippiben
- 6. Pál Derbében és Lisztrában
- 7. Pál Korinthusban

- Pál harmadik missziói útjára indul
- 8. Hajótörés és megmenekülés
- 9. Pál Málta szigetén

7. OSZTÁLYOSOK:

- 1. Saul megtérése
- 2. A Szentlélek elhívja Barnabást és Pált

- Pál első missziói útjára indul
- 3. Barnabás és Pál Cipruson
- 4. Pál meggyógyít egy sántát Lisztrában

- Pál második missziói útja
- 5. Pál Filippiben
- 6. Pál Derbében és Lisztrában
- 7. Pál Korinthusban

- Pál harmadik missziói útjára indul
- 8. Az ötvösök zavargása Efezusban
- 9. Hajótörés és megmenekülés
- 10. Pál Málta szigetén